

Budowa elektrowni „Miechowice” weszła w końcowy etap

Budowniczo wielkiej elektrowni w Miechowicach, którzy podjęli zobowiązanie pełnego uruchomienia elektrowni jeszcze w roku bież., zakończyli już całkowicie na 8 dni przed terminem montaż urządzeń pradotwórczych. Daleko posunięte są także prace przy budowie ostatniego kotła Wysokoprężnego i jego opancerzenia. Montuje się już także z aparaturą pomiarową.

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 230 (2860) ROK IX ŁÓDŹ, PIĄTEK 25 WRZESNIA 1953 ROKU CENA 15 GR

Uroczyste wręczenie Włókniarze walczą

Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej PAULOWI ROBESONOWI

NOWY JORK, 24.9.

Dnia 23 bm. odbyła się w Nowym Jorku w sali koncertowej hotelu „Theresa” uroczystość wręczenia Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „za utrwalenie pokoju między narodami” wybitnemu bojownikowi o pokój, znanemu działaczowi postępowemu Stanów Zjednoczonych, Paulowi Robesonowi.

Uroczyste zebranie otwiera Howard Fast. Udzieli on głosu doktorowi du Bois, który odczytuje dekret Prezydenta Rady Najwyższej ZSRR z 20 grudnia 1949 r. o ustanowieniu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich.

Howard Fast odczytuje depesze gratulacyjne, które otrzymał Robeson od przewodniczącego komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich, członka Akademii Nauk ZSRR Skobelcyna, od pisarzy radzieckich, od Chińskiego Komitetu Obrony Pokoju, od przewodniczącego Związku Literatów Polskich — Leona Kruckowskiego, od Jarosława Iwaszkiewicza, od prof. Leopolda Infelda, od pań Y. Fargę, E. Cottan, od Belgickiego Związku Obrony Pokoju i od wielu innych organizacji i działaczy społecznych różnych krajów oraz od organizacji i poszczególnych obywateli Stanów Zjednoczonych.

Następnie Howard Fast wygłasza przemówienie, w którym podkreśla ogromne znaczenie międzynarodowego ruchu obrońców pokoju i wręcza Robesonowi dyplom laureata oraz złoty medal.

Zabiera głos Paul Robeson. Po jego przemówieniu sala rozbrzmiewa okrzykami na cześć przysiężnika między narodami radzieckim i narodem amerykańskim, na cześć Robesona, na cześć ruchu obrońców pokoju.

Regulamin II Wielkiego Konkursu „Głosu Robotniczego” „Co wiesz o Kraju Rad?”

1. Udział w Konkursie mogą brać WSZYSCY czytelnicy „Głosu Robotniczego”.

2. Konkurs będzie polegał na rozwiązaniu zadań, zamieszczanych w „Głosie Robotniczym”. Zadania będą 24. Każde z nich zostanie oznaczone kolejnym numerem od 1 do 24. Każdy konkursowy numer naszej gazety będzie zawierał dwa zadania.

3. Pierwsze zadania konkursowe ukażą się w numerze „Głosu Robotniczego” z dnia 19 października br. Następne będą zamieszczane w kolejnych numerach naszej gazety.

4. Po zakończeniu druku zadań konkursowych, zostanie umieszczony w „Głosie Robotniczym” specjalny arkusz konkursowy, zawierający 24 rubryki. Do rubryk tych należy wpisać rozwiązania 24 zadań konkursowych. Każdy uczestnik konkursu ma prawo nadesłać tylko jeden arkusz konkursowy z rozwiązaniami zadań.

5. Czytelnie wypełniony arkusz konkursowy należy przesyłać lub złożyć osobiście w redakcji „Głosu Robotniczego”, Łódź, ul. Piotrkowska 96. Na kopercie należy zaznaczyć „Konkurs”.

6. Termin nadsyłania rozwiązań do dnia 10 listopada 1953 r. włącznie. (Decyduje data stempla pocztowego).

7. Wśród WSZYSTKICH czytelników, którzy nadesłali prawidłowe rozwiązania co najmniej 20 zadań, zostanie rozlosowanych kilka tysięcy cennych nagród. Rozwiązania wyróżniające się pomysłowością i atrakcyjnym ujęciem będą specjalnie premiiowane.

8. Dla informacji uczestników konkursu, publikować będziemy szczegółowe wykazy nagród.

9. Losowanie nagród będzie miało charakter publiczny i odbędzie się w dniu 22 listopada bieżącego roku.

10. Wręczenie nagród rozpocznie się w dniu 29 listopada br. i będzie połączone z wielką imprezą artystyczno-rozrywkową dla uczestników konkursu.

NA ZDJĘCIU: fragment Placu Zamkowego. CAF — fot. Szyperko

11 tysięcy wagonów budulca MIESIĘCZNIE

na budowę Warszawy

W lecie, kiedy na wszystkich budowlach stolicy widać najintensywniejszą pracę, warszawskie budownictwo miejskie nie licząc potężnego budownictwa przemysłowego, zużywa przeciętnie ponad 11 tys. wagonów różnych materiałów budowlanych miesięcznie, to jest około 220 pociągów towarowych.

4 powiaty zrealizowały wrześniowy plan dostaw ziemiaków

Wszystkie niemal gminy woj. łódzkiego przystąpiły już do realizacji obowiązkowych dostaw ziemiaków dostarczając pierwsze ziemiaki dla miast. W wypełnianiu tej powinności przodują powiaty: kutnowski, łowicki, łódzki i łaski, które wykonały już wrześniowy plan dostaw ziemiaków.

Komunikat Wydziału Propagandy KŁ PZPR

Wydział Propagandy Komitetu Łódzkiego PZPR podaje do wiadomości aktywności partyjnego, inteligencji partyjnej (inteligencja techniczna i twórcza, nauczyciele itp.), absolwentom dotychczasowych kół studiowania historii KPZR i polskiego ruchu robotniczego, iż w bieżącym roku szkolenia partyjnego organizowane będą grupy samokształceniowe, obejmujące cztery kierunki:

1. Historia KPZR,
2. Historia polskiego ruchu robotniczego,
3. Ekonomia polityczna kapitalizmu i socjalizmu,
4. Materializm dialektyczny i historyczny.

Organizowane obecnie grupy samokształcenia obowiązują dwuletni okres nauki. Uczestnicy samokształcenia studiować będą w tym okresie jeden kierunek, obrany według zainteresowania. Podstawowym warunkiem udziału w grupie samokształceniowej obranego kierunku jest

o najwyższy procent wykonania planu

Ostatnie dni miesiąca, to okres szczególnie wzmocnionej walki o plan, o jego wykonanie i jak najwyższe przekroczenie. Załogi zdecydowanej większości zakładów zwycięsko przełamują napotymane trudności, podchwytyjąc każdą nową inicjatywę przyczyniającą się do usprawnienia organizacji pracy, do podniesienia jakości i ilości produkcji.

Majstrowie tkalni ZPB im. Okrzei walnie przyczyniają się do pogłębienia nowych metod współzawodnictwa. Nie tak dawno wszyscy oni podjęli apel swego współtowarzysza pracy, majstra Stopezyka, a obecnie cała obsada majsterka z pierwszej zmiany oraz majster przewijalni, Bernard Dziegieleński, podchwylić wezwanie tow. Morawskiego, zobowiązując się w przeciągu trzech miesięcy doprowadzić do tego, aby wszyscy członkowie ich zespołów w pełni wykonywali normy.

Przed kilku dniami apel tow. Stopezyka i tow. Morawskiego podjęli majstrowie z tkalni ZPW im. Waryńskiego. Dzięki temu zmniejszy się niewątpliwie ilość robotników nie wykonujących norm, a którzy dotychczas stanowili około 22 proc. załogi tkalni.

Załogi nie zapominają również o konieczności wzmacniania walki o obniżkę kosztów własnych. Na przykład, zespół transportowy brzoździsty Antoniego Flis z Łódzkich Zakładów Przemysłu Gumowego postanowił nie dopuścić w IV kwartale do opóźnienia ani jednego załadunku bądź też wyładunku towarów.

Ważne dla prelegentów KŁ PZPR

Prelegenci KŁ PZPR w dniach od 25 do 27 bm. winni zgłaszać się do Ośrodka Szkolenia Partyjnego, przy ul. Traugutta 1, po odbiór bibliografii do seminarium, mającego odbyć się w dniu 2 października br.

Komunikat Wydziału Propagandy KŁ PZPR

Wydział Propagandy Komitetu Łódzkiego PZPR podaje do wiadomości aktywności partyjnego, inteligencji partyjnej (inteligencja techniczna i twórcza, nauczyciele itp.), absolwentom dotychczasowych kół studiowania historii KPZR i polskiego ruchu robotniczego, iż w bieżącym roku szkolenia partyjnego organizowane będą grupy samokształceniowe, obejmujące cztery kierunki:

1. Historia KPZR,
2. Historia polskiego ruchu robotniczego,
3. Ekonomia polityczna kapitalizmu i socjalizmu,
4. Materializm dialektyczny i historyczny.

Organizowane obecnie grupy samokształcenia obowiązują dwuletni okres nauki. Uczestnicy samokształcenia studiować będą w tym okresie jeden kierunek, obrany według zainteresowania. Podstawowym warunkiem udziału w grupie samokształceniowej obranego kierunku jest

Wydział Propagandy KŁ PZPR

Plany kwartalne przed terminem

Od kilku już dni z poszczególnych zakładów, od naszych korespondentów, napływają meldunki o przedterminowym wykonaniu planów trzeciego kwartału.

I tak ukończyli już realizację zadań trzeciego kwartału załogi ZPW im. Gwardii Ludowej, ZPW im. 9 Maja, przeddziałni ZPB im. Liebknechta, przeddziałni średnioprzedniej i cienko-przedniej ZPB im. Dubois, przeddziałni odpadkowej ZPB im. Marchlewskiego, tkalni i wykończalni ZPB im. Bardowskiego, tkalni ZPW im. Łukasiewskiego, przeddziałni odpadkowej ZPB im. Dzierżyńskiego.

Narada korespondencyjna: Ujawniamy nowe rezerwy — wszyscy wykonujemy normy

Ponad 50 tys. gospodarstw w woj. łódzkim wykonało roczny plan dostaw zboża

Ponad 50 tys. chłopów województwa łódzkiego wypełniło już swą obywatelską powinność, wykonując roczny plan dostaw zboża. Największą ich liczbę, tj. około 10 000, przypada na powiat piotrkowski, który w woj. łódzkim zajmuje pierwsze miejsce w realizacji dostaw zboża.

W pow. kutnowskim zaś, znajdującym się na ostatnim miejscu pod względem wykonania planu dostaw zboża, za ledwie około 700 gospodarstw wypełniło swój obywatelski obowiązek. Stosunkowo mała liczba chłopów, którzy wykonali roczny plan dostaw zboża, znajduje się w powiatach łowickim, łęczyckim i sieradzkim, tj. w powiatach, poważnie odstających w dostawach zboża.

Delegacja działaczy kulturalnych w drodze do Chin

Warszawa, 24.9. Dnia 24 bm. wyjechała do Chińskiej Republiki Ludowej 7-osobowa delegacja polskich działaczy kulturalnych.

Zamknięte fabryki, nie ukazały się gazety 8 milionów robotników przerwało pracę we Włoszech

W CZWARTEK RANO ROZPOCZĄŁ SIĘ WE WŁOSZECH POWSZECHNY 24-GODZINNY STRAJK, W KTÓRYM WZIĘŁO UDZIAŁ 8 MILIONÓW METALOWCÓW, HUTNIKÓW, ROBOTNIKÓW PRZEMYSŁU BUDOWY MASZYN ORAZ PRZEMYSŁU WŁOKIENNICZEGO I CHEMICZNEGO, JAK RÓWNIEŻ ROBOTNIKÓW INNYCH GAŁĘZI PRZEMYSŁU.

Dzienniki we Włoszech nie ukazały się, kina i teatry są zamknięte. Pracownicy tramwajów i transportu samochodowego strajkowali przez cztery godziny.

W wielu miastach włoskich odbyły się wiece, na których przemawiali przedstawiciele trzech zrzeszeń związkowych: Włoskiej Powszechnej Konfederacji Pracy, Włoskiej Unii Pracujących i Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych.

Włoska Powszechna Konfederacja Pracy wysuwa następujące żądania, które są częściami popieranymi przez dwie pozostałe organizacje związkowe: położenie kresu masowemu zwolnieniu robotników w przemyśle hutniczym i włókienniczym oraz w górniczym; zawarcie nowych układów zbiorowych z różnymi kategoriami robotników; podwyżka płac.

Dotychczas zrzeszenia przemysłowców odmawiały rokowań na temat tych postulatów organizacji związkowych.

Sekretarz generalny Włoskiej Powszechnej Konfederacji Pracy Di Vittorio ogłosił odezwę do strajkujących. W odezwie tej Di Vittorio podkreśla, że najsłabsze rzesze ludzi pracy zdają sobie sprawę, iż zyski wielkich kapitalistów nieustannie wzrastają, podczas gdy płace robotników, nie zapewniające minimum egzystencji, pozostają od dłuższego czasu na tym samym poziomie.

Wiceprezident Włoskiej Unii Pracujących, Morelli, oświadczył przedstawicielom agencji ANSA, że energiczna akcja stała się konieczna, aby dać wyraz głębokiemu niezadowoleniu mas pracujących i aby zmusić przemysłowców do wszczęcia rokowań.

Pierwszy polski silnik samochodowy

W Fabryce Samochodów Osobowych na Żeraniu odbyło się uroczyste zebranie załogi z okazji wyprodukowania pierwszego silnika do samochodu M-20 „Warszawa”

NA ZDJĘCIU: produkujący inżynierowie, technicy i robotnicy.

Depesze kondolencyjne w związku ze zgonem G. Bumacende

Do Prezydenta Wielkiego Hurułu Ludowego Mongolskiej Republiki Ludowej Ulan-Bator

Głęboko wzruszony wieścią o zgonie Towarzysza Gonczygina Bumacende, przewodniczącego Prezydium Wielkiego Hurułu Ludowego Mongolskiej Republiki Ludowej, przesyłam w imieniu Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i moim własnym, na ręce Prezydium Wielkiego Hurułu Ludowego, wyrazy serdecznego współczucia.

Naród polski całym sercem łączy się z bratnim narodem mongolskim w wielkim żalu z powodu tej ciężkiej straty.

(—) Aleksander Zawadzki Przewodniczący Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Do Towarzysza J. Cedenbala Premiera Mongolskiej Republiki Ludowej Ulan Bator

Na wieść o zgonie Towarzysza Gonczygina Bumacende, przewodniczącego Prezydium Wielkiego Hurułu Ludowego, przesyłam na Wasze ręce, Towarzyszu Premierze, w imieniu narodu polskiego, rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a także w imieniu własnym, wyrazy najgłębszego żalu i współczucia.

Wiecznie żywa i zwycięska jest sprawa pokoju, wolności i sprawiedliwości społecznej, której towarzyszy Bumacende poświęcił całe swe piękne i ojarne życie.

(—) Bolesław Bierut Prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Zbrodnicze niedbalstwo Amerykanów

Czterej Polacy — członkowie komisji państw neutralnych — ranni w katastrofie lotniczej

Agencja Nowych Chin donosi z Kaesongu: Czterej Polacy, wydelegowani przez komisję nadzorczą państw neutralnych do Korei południowej w celu skontrolowania pracy grup inspekcyjnych państw neutralnych, zostali 19 września br. ranni w katastrofie lotniczej podczas przelotu z Kunsanu do Pusanu.

Katastrofa nastąpiła z winy strony amerykańskiej i wskutek nieodpowiedzialnego stosunku Amerykanów do personelu komisji państw neutralnych. Wypadek nastąpił po wielu incydentach, wywołanych przez Amerykanów, którzy szantażowali, zastraszali i usiłowali przekupić członków grup inspekcyjnych państw neutralnych.

Czterej Polacy mieli odcieć do Pusanu 19 września o godz. 9 min. 30 wraz z przedstawicielami Szwajcarii. Jednakże z winy strony amerykańskiej Polacy wsiadli do samolotu dopiero o godz. 14. Wówczas zjawił się amerykański oficer łącznikowy, który zabrał przedstawicieli Szwajcarii i odcieciał z nimi do Pusanu innym samolotem. Silniki samolotu, którym mieli lecieć Polacy, źle pracowały i musiano je zapuszczać kilka razy, zanim samolot zdołał wystartować. Jak wynika z meldunku pilota, zawiadomili on dowództwo lotniska w Kunsanie o defekcie silników samolotu, lecz otrzymał rozkaz startu, mimo że istniała możliwość wypadku. Silniki przestały pracować krótko po wzlocie się samolotu.

molotu w powietrze i pilot musiał przymusowo lądować na jednej z szos. Pilot osadził maszynę na polu ryżowym w odległości 150 metrów od szosy i 20 km od lotniska w Kunsanie. Samolot zarył się silnikami w ziemię i czterej Polacy doznali obrażeń, lecz mimo to nie udzielano im pomocy lekarskiej przez dłuższy czas po wypadku. Lotnictwo amerykańskie nie szukało zaginionego samolotu. Dopiero w dwie godziny po wypadku amerykańscy oficerowie łącznikowi i policja wojskowa przybyli na miejsce wypadku i odesłali rannych Polaków z powrotem do Kunsanu. Rannym udzielili pierwszej pomocy lekarze czechosłowaccy z grupy inspekcyjnej państw neutralnych, znajdujące się w Kunsanie.

Pułkownik Siliński, który wraz z trzema innymi Polakami został ranny w tej katastrofie, złożył 20 września protest amerykańskim władzom wojskowym w Kunsanie i zażądał przeprowadzenia dochodzenia w związku z wypadkiem. Zawiadomili on także o wypadku komisję nadzorczą państw neutralnych.

Bogaty i wszechstronny program obchodów

Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni
Polsko-Radzieckiej

WARSZAWA, 24. 9. Naczelne hasło tegorocznego Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, który obchodzony będzie w dniach od 8.X. do 8.XI.br., brzmi: „POGŁĘBIAMY NIESTANNIE PRZYJAŹN NARODU POLSKIEGO Z NARODAMI ZSRR I STRZEŻYMY JEJ JAKO NAJWIĘKSZEGO SKARBU, JAKO OSTOI POKOJU, NIEPODLEGŁOŚCI I ROZKWIITU NASZEJ OJCZYZNY”.

Z kraju...

27 BM. ODSŁONIĘCIE POMNIKA
— MAUZOLEUM W GROSS-ROSEN

W dniu 27 bm. na terenie b. hitlerowskiego obozu koncentracyjnego w Gross-Rosen (Rozocina, woj. wrocławski) odbędzie się uroczystość odsłonięcia pomnika — mauzoleum, dla uczczenia pamięci tysięcy ofiar, zamordowanych tam przez faszystowskich barbarzyńców.

OGÓLNOPOLSKI ZJAZD
GLEBOZNAWCÓW ODBYWAŁ
W LUBLINIE

Ostatnio obradował w Lublinie Ogólnopolski Zjazd Członków Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, poświęcony zagadnieniom szerszego zastosowania w praktyce wyników dotychczasowych badań, sprawom dalszych nauk w dziedzinie gleboznawstwa i zagadnieniom ochrony gleb przed erozją.

W Zjeździe wzięli udział członkowie polscy naukowcy z dziedzin gleboznawstwa, ogrodnictwa, botaniki i geografii.

WYJAZD A. PANUFNIKA DO
BELGII

Wybitny kompozytor, wiceprezes Związku Kompozytorów Polskich Andrzej Panufnik wyjechał do Leodii (Belgia) na zaproszenie organizatorów międzynarodowego konkursu kwartetów smyczkowych, który odbędzie się w Leodii.

A. Panufnik będzie członkiem jury.

WIECZOR POSWIECONY PAMIĘCI
JULIUSZA FUČIKA

W dniu 23 bm. w domu kultury na Mirowie odbył się wieczór poświęcony pamięci Juliusza Fučika.

Na wieczór przybyli bardzo licznie mieszkańcy stolicy. Obecny był i sekretarz ambasady Republiki Czechosłowackiej w Polsce Franciszek Sztebor.

Ze świata

OBCHODY 30 ROCZNICY POW-
STANIA ANTYFASZYSTOWSKIEGO
W BULGARII

W dniu 23 bm. naród bułgarski obchodził 30 rocznicę powstania przeciwko faszystowskiemu, monarcho-faszystowskiemu. W wszystkich okęgach, które ogarnięte były powstaniem, odbyły się masowe zebrań, na których ludność oddała hołd pamięci poległych w walce przeciwko faszystom i ich synów narodu bułgarskiego.

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

W związku z przypadającą 1 października br. 4-tnicą proklamowania ChRL, Republiki Ludowej, w państwowej bibliotece publicznej Ukraińskiej SRR w Kijowie otwarto wielką wystawę książek i pism chińskich, które liczone eksponaty zapoznają zwiedzających z historią i kulturą państwa, z walką narodu chińskiego o pokój.

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

WYSTAWA ROZWOJU KULTURY
CHINEJSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

NA ZDJĘCIU: młody bezrobotny w Berlinie zachodnim zbiera niedopalki. Jakby dla trutni na słupie poza nim znajduje się plakat o „pomocy” dla... ludności NRD.

Fot. — CA

VIII sesja ONZ Wniosek ZSRR przyjęty jednomyślnie

W dniu 22 września odbyło się posiedzenie Komisji Ogólnej Zgromadzenia ONZ, na którym rozpatrzone propozycje delegacji radzieckiej w sprawie umieszczenia na porządku dziennym sesji dodatkowy dwóch punktów:

1. „Memorandum sekretarza generalnego w sprawie wprowadzenia w życie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego uchwalonej 28 sierpnia 1953 roku” (rezolucja „c”).
2. „O środkach usunięcia groźby nowej wojny światowej i złagodzenia napięcia w stosunkach między narodowych”.

Jak wiadomo, rezolucja „c”, zobowiązuje sekretarza generalnego ONZ do zakomunikowania propozycji przyjętych na VII sesji Zgromadzenia w sprawie Korei, radom Chińskiej Republiki Ludowej i Koreańskiej Republiki Ludowej. Demokrację oraz do złożenia sprawozdania Zgromadzeniu Ogólnemu. Sekretarz generalny wykonał postanowienia rezolucji „c”.

Wyjaśniając stanowisko delegacji radzieckiej w tej sprawie, wiceminister Wyszynski przypomniał, jak ważne miejsce zajmował problem koreański w obradach Zgromadzenia Ogólnego nie tylko na VII sesji, lecz również na poprzednich sesjach od samego początku wojny w Korei.

Delegat ZSRR omówił także sprawę składu uczestników konferencji politycznej. Następnie delegat ZSRR podkreślił doniosłe znaczenie memorandum sekretarza generalnego ONZ, stwierdzając, że Zgromadzenie Ogólne powinno przeprowadzić dyskusję nad tym memorandum.

Następnie zabrał głos delegat USA Lodge, który wypowiadał się przeciwko umieszczeniu na porządku dziennym obrad memorandum sekretarza generalnego. Nie zaprzeczył on konieczności przeprowadzenia dyskusji nad memorandum sekretarza generalnego i nad odpowiednim radu Chińskiej Republiki Ludowej i Koreańskiej Republiki Ludowej. Demokrację.

Delegat polski, minister J. Łukasiewicz, poparł francuskie propozycje radzieckie w sprawie umieszczenia na porządku dziennym obrad memorandum sekretarza generalnego.

Następnie zabrał głos delegat francuski, wiceminister A. Wyszynski. Wykazał on, że stanowisko Lodge'a, Lloyda i innych przeciwników propozycji radzieckiej w sprawie umieszczenia na porządku dziennym obrad memorandum sekretarza generalnego, jest w rzeczywistości sprzeczne z interesami państw neutralnych. Jednocześnie przebiegał samemu Lodge oświadczył, że sprawa składu konferencji politycznej powinna być rozstrzygnięta przez samą konferencję.

W tym czasie kampania wyborcza występowała przeciwko budowie na terytorium Danii amerykańskich baz wojennych — uzyskała absolutną większość w nowym parlamencie. Do partii tych, prócz partii komunistycznej i partii radykalnej, należała partia socjaldemokratyczna, która w swym manifeste przedwyborczym stwierdziła, że występuje przeciwko budowie obcych baz wojennych na terytorium Danii, dopóki sytuacja międzynarodowa nie zastrzyła się.

Dnia 22 bm. odbyły się w Danii wybory do parlamentu.

Analizując wyniki wyborów, duńska prasa postępuje wskazuje na osłabienie pozycji koalicji rządowej, składającej się z partii agrarnej i partii konserwatywnej. Równocześnie prasa podkreśla, że partię, która w czasie kampanii wyborczej występowała przeciwko budowie na terytorium Danii amerykańskich baz wojennych — uzyskała absolutną większość w nowym parlamencie. Do partii tych, prócz partii komunistycznej i partii radykalnej, należała partia socjaldemokratyczna, która w swym manifeste przedwyborczym stwierdziła, że występuje przeciwko budowie obcych baz wojennych na terytorium Danii, dopóki sytuacja międzynarodowa nie zastrzyła się.

Ob. Janowi Walczakowi w odpowiedzi

Co o „cudzie” wyborczym Adenauera wiedzieć należy

Wybory do Bundestagu w Niemczech zachodnich wciąż jeszcze są przedmiotem dużego zainteresowania naszego społeczeństwa. Wyrazem tego są między innymi listy, jakie redakcja otrzymuje od czytelników.

„Jak to się stało, że w wyborach 6 września w Niemczech zachodnich zwyciężył Adenauer, a komunistyczna partia nie zdobyła ani jednego mandatu?” — zapytuje w liście ob. Jan Walczak.

Nim odpowiemy na to pytanie, spróbujmy razem, ob. Walczak, odpowiedzieć na inne: kto był zainteresowany w zdobyciu przez Adenauera większości w Bundestagu parlamentu Niemiec zachodnich?

Odstaniamy tajemnicę
książeczki kasowej
Adenauera

Nie trudno znaleźć odpowiedź na to pytanie. Można ją wyczytać chociażby z książeczki kasowej Adenauera, w zapisach dotyczących pochłonięcia 75 milionów marek, wydanych przez Adenauera w kampanię wyborczą. W książkach tych po stronie wpływów widnieją następujące pozycje:

- 50 milionów marek — wpłata związku przemysłowców Niemiec zachodnich;
- 18 milionów marek — dotacja banków zachodnich — niemieckich;
- 6 milionów marek — wpłata amerykańskiego wysokiego komisarsa Conana;
- 1,5 miliona marek — wpłata niemieckiego episkopatu.

W agresywnych planach imperialistów Niemcy zachodni odegrać mają rolę bazy wypadowej przeciwko Związkowi Radzieckiemu, Niemiec i krajom demokracji ludowej, a naród niemiecki — rolę misia armatniego. Służnie pisze sam ob. Walczak, że „Adenauer był i dodajmy: jest i będzie — uważa redakcja — posłusznym narzędziem polityków pryncy z nowej wojny”. Amerykańskie władze okupacyjne w Niemczech zachodnich, rząd Stanów Zjednoczonych, te siły w Niemczech, w których interesie leży polityka wojny i rozbicia Niemiec, uczynili więc wszystko, aby zapewnić zwycięstwo temu reakcyjnemu politykowi niemieckiemu. Politykę wojny i rozbicia Niemiec przeciwstawia się zdecydowanie i konsekwentnie w zachodnich Niemczech jedynie Komunistyczna Partia Niemiec. Organizatorzy „wyborów” uczynili więc zarazem wszystko, aby nie dopuścić jej przedstawicieli do Bundestagu.

Imperialiści amerykańscy nie ograniczyli się, bynajmniej, do moralnego poparcia swego wernego pupila. Nie poprzestali również na wpłacie do kasy Adenauera milionowych funduszy na kampanię wyborczą. Czynny udział w kampanii wyborczej wziął sam Dulles, sekretarz stanu USA, który „zachęcając” do głosowania na rzecz Adenauera, nie szczędził bezczelnych pogrożeń pod adresem narodu niemieckiego. Ten wyskok Dullesa został ostro skrytykowany nawet przez burżuazyjną prasę zachodnią — europejską, która określiła go jako „brutalne pogwałcenie zwyczajów międzynarodowych”.

Watykan z Waszyngtonem — ręka w rękę

Wiadomo, gdzie Waszyngton, tam i Watykan, który do spraw niemieckich wręcił swoje brudne „trzy grosze” w postaci milionowych dotacji i wykorzystania autorytetu kościoła i wiary w celu udzielenia poparcia Adenauerowi. Kler katolicki agitował na rzecz zwycięstwa Adenauera w konferencjach i na ambonach, organizował pielgrzymki na wieść urzędnie przez koalicję Adenauerowską, a w niedzielę, 6 września, wprost z nabożeństw prowadził wierne do urn wyborczych. Tym, którzy głosowali przeciw Adenauerowi, groziło wszelkimi karami piekielnymi. Nawet prawnicowemu dziennikowi „Frankfurter Rundschau” nie spодobało się to rozpatrywanie kleru. Dziennik ten pisał: „Nie należy bynajmniej do tych, którzy żądają od duchowieństwa politycznej neutralności. Ale to, co sobie w ostatnich dniach pozwalają nadgorliwcy w Hesi, Badenii, Wirtembergii i w in-

nych krajach, stanowi niemal groźbę dla porządku publicznego”. Te słowa wypowiedziane przez prawcowego dziennikarza nikogo nie mogą dziwić, bowiem wyczuł w wielu wołosnych duszpasterzy przekroczyć wszelkie granice. Dla przykładu wystarczy zacytować jeden tylko z wielu faktów, o których pisała prasa zachodnio-niemiecka. W miejscowości Gloecker-Alm, na wieś chłopską, zorganizowany przez Związek Niemców, napadła bojówka pod wodzą duchownego katolickiego.

W tych warunkach, Adenauer skupiwszy wokół siebie wszystko co wsteczne w Niemczech zachodnich, sprzymierzywszy się z mniej lub bardziej maskującymi się byłymi hitlerowcami, którzy oddali mu do dyspozycji swe bojówki i głosy — mógł przeprowadzić wybory w sposób, który zdobył mu uznanie zagranicznych i rodzimych modocadów.

Terror, kłamstwa i oszustwa

Wybory te odbyły się w atmosferze terroru, gwałtów i oszustw. Jak za czasów hitlerowskich na zgromadzenia robotnicze napadali bojówki faszystowskie. Za ich uzbrojonymi w granaty i bomby gazowe członkami stała bojówka i amerykańska policja. Tysiące komunistycznych i demokratycznych działaczy znalazło się w więzieniu. Amerykańska agencja prasowa „United Press” z triumfem donosiła nazajutrz po wyborach: „Przeszło 7 tys. czerwonych aktywistów znajdowało się w więzieniu w dniu wyborów”. Uczyniono wszystko, aby uniemożliwić partii komunistycznej dotarcie do wyborcy ze swym programem — programem pokoju i zjednoczenia Niemiec.

Adenauerowski minister policji Leber jeszcze na kilka tygodni przed wyborami chwalił się konfiskacją broszur, ulotek wyborczych i gazet wydawanych przez KPD. Ale to nie wszystko, ob. Walczak, co uczyniono, aby w tych „wolnych” po amerykańsku wyborach zwyciężył Adenauer. Długi list rejestr różnego rodzaju aktów gwałtów dokonanych wobec Komunistycznej Partii Niemiec — KPD i innych postępowych grupowań. Z tysięcy faktów wybierzmy kilka:

W Fuldzie bojówkarze zamordowali robotnika rozpisającego plakaty wyborcze KPD.

W Hueskeswagen mordery faszystowskie zabili robotnika Hansa Chalupa.

W Rheine na wieś wyborcy, na którym przemawiał wiceprezident KPD Józef Ledwahn, napadły zwierzchni na samochodach z całej okolicy bandy opryszków. Ciężko ranny Ledwahn znalazł się w szpitalu.

Wśród, w całych Niemczech zachodnich, uzbrojone bandy faszystowskie demotowały lokale KPD, napadły na wieści organizowane przez komunistów.

W niedzielę, 6 września, terror osiągnął punkt kulminacyjny. Zmobilizowano 100 tysięcy policjantów, 450 tysięcy bojówkarzy. Każdy lokal wyborczy został otoczony przez uzbrojonych zbirów.

Obywatele Niemiec zachodnich poszli więc do urn wyborczych, wydani na łup bezwzględnej terroru, znajdując się pod ostrzałem propagandy prowadzonej ze wszystkich stron — przez skorumpowaną prasę i radio, z ambon, tysięcy wieców i zgromadzeń organizowanych według hitlerowskich wzorów, propagandy przejętej przez szowinizm i odwetu. W ten sposób na listach wyborczych Adenauera znalazły się głosy nie tylko tych, którzy w nim upatruli spadokobiercę Adla Hitlera i nie tylko tych, którzy ulegli terrorowi. Na Adenauera głosowali również ci wyborcy, których ogłupili, uwiaryli chwilo, że głoszą przez Adenauera politykę siły doprowadzi do rozwiązania kwestii niemieckiej.

W rezultacie został wybrany Bundestag, w którym obok byłych hitlerowskich generałów i byłych hitlerowskich funkcjonariuszy partyjnych znalazł się przemysłowiec i bankier, wlecy oszarnicy. Nie znalazł się ani jeden przedstawiciel Komunistycznej Partii Niemiec. Czego bowiem nie dokonał terror wyborczy i zakłamanie propagandy, tego dopełniły oszustwa, przemyśle i oszukańcza ordynacja wyborcza.

Do powszechnie stosowanych „kantów” należało głosowanie

przy pomocy zaświadczeń dla osób, biorących udział w wyborach poza miejscem swego zamieszkania. Dzięki nim zwolnieni cy Adenauera kilkakrotnie oddawali głosy w różnych lokalach wyborczych. Tysiące osób zwiezionych z innych okolic — legitymujących się takimi zaświadczeniami, głosowało na przykład w Solingen, w okręgu, w którym kandydował przewodca KPD Max Reimann. Oczywiście, w ten sposób przysparzano głosów kandydatom Adenauerowskim, a utracano kandydatów komunistycznych.

Podobnie posługiwano się oszustwem przy ustalaniu wyników wyborczych. Przy obliczaniu głosów posłuszne Adenauerowi komisje wyborcze masowo unieważniały głosy oddane na listy komunistyczne. Oblicza się że w wyniku jedynie unieważnienia głosów — KPD straciła około 12 mandatów.

Oszukańcze, celowe zagniewane przepisy ordynacji wyborczej sprawiły, że katolicka partia „Zentrum”, która otrzymała trzy razy mniej głosów, aniżeli przyznano jej partii komunistycznej, uzyskała 4 mandaty w Bundestagu. Z ramienia faszystowskiej partii „Deutsche Partei” zaśada w Bundestagu 15 osób, choć otrzymała ona głosów mniej więcej tyle, ile padło ich na listy partii komunistycznej.

Zdradziecka rola
przewodców SPD

Ale jeszcze jedna ważna sprawa. Gdy odpowiadamy na Wasze pytanie, ob. Walczak, nie można pominąć roli socjaldemokracji. Zajęte przez jej przywódców stanowisko ułatwiło Adenauerowi zbieranie głosów i doprowadziło do rozbicia głosów robotniczych, do rozbicia jednolitego frontu przeciwko Adenauerowi. Olenhauer i inni przywódcy Socjalistycznej Partii Niemiec (SPD) odrzucił propozycję w sprawie jednolitej akcji komunistów, socjaldemokratów i związków. W ten sposób osłabili pozycję klasy robotniczej, przeciwników Adenauera.

Przywódcy socjaldemokracji w ostatnich wyborach postępowali z typową dla siebie obłądą. Paraliżując jednolitość akcji przeciwko Adenauerowi, KPD i inni postępowi grupowani. Z tysięcy faktów wybierzmy kilka:

W Fuldzie bojówkarze zamordowali robotnika rozpisającego plakaty wyborcze KPD.

W Hueskeswagen mordery faszystowskie zabili robotnika Hansa Chalupa.

W Rheine na wieś wyborcy, na którym przemawiał wiceprezident KPD Józef Ledwahn, napadły zwierzchni na samochodach z całej okolicy bandy opryszków. Ciężko ranny Ledwahn znalazł się w szpitalu.

Wśród, w całych Niemczech zachodnich, uzbrojone bandy faszystowskie demotowały lokale KPD, napadły na wieści organizowane przez komunistów.

W niedzielę, 6 września, terror osiągnął punkt kulminacyjny. Zmobilizowano 100 tysięcy policjantów, 450 tysięcy bojówkarzy. Każdy lokal wyborczy został otoczony przez uzbrojonych zbirów.

Obywatele Niemiec zachodnich poszli więc do urn wyborczych, wydani na łup bezwzględnej terroru, znajdując się pod ostrzałem propagandy prowadzonej ze wszystkich stron — przez skorumpowaną prasę i radio, z ambon, tysięcy wieców i zgromadzeń organizowanych według hitlerowskich wzorów, propagandy przejętej przez szowinizm i odwetu. W ten sposób na listach wyborczych Adenauera znalazły się głosy nie tylko tych, którzy w nim upatruli spadokobiercę Adla Hitlera i nie tylko tych, którzy ulegli terrorowi. Na Adenauera głosowali również ci wyborcy, których ogłupili, uwiaryli chwilo, że głoszą przez Adenauera politykę siły doprowadzi do rozwiązania kwestii niemieckiej.

Do powszechnie stosowanych „kantów” należało głosowanie

przy pomocy zaświadczeń dla osób, biorących udział w wyborach poza miejscem swego zamieszkania. Dzięki nim zwolnieni cy Adenauera kilkakrotnie oddawali głosy w różnych lokalach wyborczych. Tysiące osób zwiezionych z innych okolic — legitymujących się takimi zaświadczeniami, głosowało na przykład w Solingen, w okręgu, w którym kandydował przewodca KPD Max Reimann. Oczywiście, w ten sposób przysparzano głosów kandydatom Adenauerowskim, a utracano kandydatów komunistycznych.

Podobnie posługiwano się oszustwem przy ustalaniu wyników wyborczych. Przy obliczaniu głosów posłuszne Adenauerowi komisje wyborcze masowo unieważniały głosy oddane na listy komunistyczne. Oblicza się że w wyniku jedynie unieważnienia głosów — KPD straciła około 12 mandatów.

Oszukańcze, celowe zagniewane przepisy ordynacji wyborczej sprawiły, że katolicka partia „Zentrum”, która otrzymała trzy razy mniej głosów, aniżeli przyznano jej partii komunistycznej, uzyskała 4 mandaty w Bundestagu. Z ramienia faszystowskiej partii „Deutsche Partei” zaśada w Bundestagu 15 osób, choć otrzymała ona głosów mniej więcej tyle, ile padło ich na listy partii komunistycznej.

Zdradziecka rola
przewodców SPD

Ale jeszcze jedna ważna sprawa. Gdy odpowiadamy na Wasze pytanie, ob. Walczak, nie można pominąć roli socjaldemokracji. Zajęte przez jej przywódców stanowisko ułatwiło Adenauerowi zbieranie głosów i doprowadziło do rozbicia głosów robotniczych, do rozbicia jednolitego frontu przeciwko Adenauerowi. Olenhauer i inni przywódcy Socjalistycznej Partii Niemiec (SPD) odrzucił propozycję w sprawie jednolitej akcji komunistów, socjaldemokratów i związków. W ten sposób osłabili pozycję klasy robotniczej, przeciwników Adenauera.

Przywódcy socjaldemokracji w ostatnich wyborach postępowali z typową dla siebie obłądą. Paraliżując jednolitość akcji przeciwko Adenauerowi, KPD i inni postępowi grupowani. Z tysięcy faktów wybierzmy kilka:

W Fuldzie bojówkarze zamordowali robotnika rozpisającego plakaty wyborcze KPD.

W Hueskeswagen mordery faszystowskie zabili robotnika Hansa Chalupa.

W Rheine na wieś wyborcy, na którym przemawiał wiceprezident KPD Józef Ledwahn, napadły zwierzchni na samochodach z całej okolicy bandy opryszków. Ciężko ranny Ledwahn znalazł się w szpitalu.

Wśród, w całych Niemczech zachodnich, uzbrojone bandy faszystowskie demotowały lokale KPD, napadły na wieści organizowane przez komunistów.

W niedzielę, 6 września, terror osiągnął punkt kulminacyjny. Zmobilizowano 100 tysięcy policjantów, 450 tysięcy bojówkarzy. Każdy lokal wyborczy został otoczony przez uzbrojonych zbirów.

Obywatele Niemiec zachodnich poszli więc do urn wyborczych, wydani na łup bezwzględnej terroru, znajdując się pod ostrzałem propagandy prowadzonej ze wszystkich stron — przez skorumpowaną prasę i radio, z ambon, tysięcy wieców i zgromadzeń organizowanych według hitlerowskich wzorów, propagandy przejętej przez szowinizm i odwetu. W ten sposób na listach wyborczych Adenauera znalazły się głosy nie tylko tych, którzy w nim upatruli spadokobiercę Adla Hitlera i nie tylko tych, którzy ulegli terrorowi. Na Adenauera głosowali również ci wyborcy, których ogłupili, uwiaryli chwilo, że głoszą przez Adenauera politykę siły doprowadzi do rozwiązania kwestii niemieckiej.

Do powszechnie stosowanych „kantów” należało głosowanie

Znamienne oświadczenie Edouarda Herriota

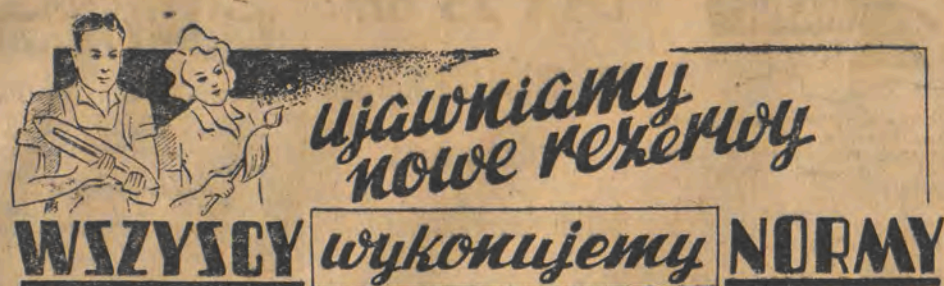
PARYŻ, 24. 9. Jak donosi z Genewy Agencja France Presse, przewodniczący Francuskiego Zgromadzenia Narodowego Edouard Herriot przyjął w Aix — Les — Bains korespondenta „Journal de Geneve” i wyłożył mu swe stanowisko w sprawie „europejskiej wspólnoty obronnej”.

Herriot podkreślił, że nie jest on wrogo ustosunkowany do Niemiec i dodał: „Zmuszony jestem jednak wziąć pod uwagę tragiczne lekcje historii, aby ocenić niebezpieczeństwo, jakie stanowi dla Europy i Francji imperialistyczne Niemcy”.

Układ o „europejskiej wspólnotie obronnej” ma obowiązywać przez lat 50 — oświadczył dalej Herriot. Kto może dać gwarancję, że pewnego pięknego dnia nie zjawi się „ktoś” i nie wykorzystają możliwości, jakie daje Niemcom „europejska wspólnota obronna” dla wzkrzeszenia marzeń wielkonieemieckich.

„Obawiam się zresztą, że wielu z tych, którzy aprobują ten układ, nie czytało go, zwłaszcza zaś nie czytało oświadczenia artykułu 2, który zmusił mnie do długich rozmyślań. Artykuł ten uprzedza, że sygnatariuszy do rekrutowania i swobodnego dysponowania siłami politycznymi i zbrojnymi”. Na uwagę korespondenta „Journal de Geneve”, że chodzi tylko o policję i żandarmerię, Herriot odpowiedział: „Przypominam sobie, jak w swoim czasie mówił mi z Doumergue i Andre Tardieu o niebezpieczeństwie, jakie stanowi dla Europy i Francji imperialistyczne Niemcy”.

Wskazywał na osłabienie pozycji koalicji rządowej, składającej się z partii agrarnej i partii konserwatywnej. Równocześnie pr

Członkowie partii muszą świecić przykładem

Dobrze pamiętamy, jak to w roku ubiegłym załoga nasza nie wykonała swoich zadań produkcyjnych. Nie dałmy przewidzianego planem państwowym akumulacji —

C. Szymański

sekretarz
podstawowej organizacji partyjnej
w ZPW im. Łukasiewskiego.

W naszym zakładzie są wykonywane i przekraczane. W II kwartale międzyzakładowego współzawodnictwa w przemyśle wzięliśmy udział w konkursie na wykonanie planu.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

W tym celu rzuciliśmy hasło: członkowie partii na pierwszą linię walki o plan. Osobistym przykładem, pełnym wykonywaniem norm, swą postawą przy warsztatach musimy dowiedzieć, że plany nasze są realne, że można je wykonywać i przekraczać.

Rozpoczęła się walka. Była ona niełatwa. Naučen doświadczeniem ubiegłego roku poczytaliśmy dbać przede wszystkim o to, by wszyscy członkowie partii rozumieć, iż ich pełne wykonywanie planów, to sprawa najbliższa, to ich obowiązek partyjny. W tym celu zorganizowaliśmy kilka kolejnych zebrań. Organizatorzy grup partyjnych otrzymali zadanie ścisłego kontaktu z grupami związkowymi, zadanie omawiania na grupach wszystkich wyłączeń, które trudności oraz sposobów ich likwidacji. Największą jednak wagę przywiązaliśmy do osobistego przykładu członków partii.

Jakie osiągnęliśmy rezultaty? Bardzo dobre. W bieżącym roku plany produkcyjne

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Jakie osiągnęliśmy rezultaty? Bardzo dobre. W bieżącym roku plany produkcyjne

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Przed nowym rokiem szkolenia ideologicznego ZMP

Od rozpoczęcia nowego roku szkolenia ideologicznego działają organizacje ZMP tylko dwa tygodnie. Jest to okres niezwykle krótki, dlatego też należy wykonać wszystkie zadania, które w tym czasie zostały wyznaczone.

Wiele instancji ideologicznych ZMP w pełni docenia wagę szkolenia ideologicznego. Dowodzi tego stan przygotowań do nowego roku szkoleniowego w podległych im organizacjach ZMP.

Do wyróżniających się pod tym względem należą w pierwszym rzędzie Zarząd Zakładowy w ZPB im. Dubois, który zorganizował cztery zespoły szkoleniowe, obejmujące 50 proc. zatrudnionych młodzieży. Zarząd Zakładowy osiągnął to dzięki przeprowadzeniu otwartych zebrań kół ZMP, na które licznie przybyli również młodzież niezorganizowana. Na tych zebraniach omówiono znaczenie szkolenia, rozpracowano kalendarzyki zajęć, wyznaczono dla poszczególnych zespołów propagandystów rekrutujących się z najlepszych członków podstawowej organizacji partyjnej. Wskazywano również na przygotowania do nowego roku szkoleniowego organizacji ZMP w Zakładach im. Dubois, który w dużej mierze zadawał troskliwe opiece i pomocy ze strony organizacji partyjnej.

Do rozpoczęcia nowego roku szkoleniowego dobrze przygotowały się również organizacje ZMP w Południowo-Lódzkiej Zakładach Przemysłu Jedwabniczego, w Łódzkiej Tkalni i w Zakładzie „B” ZPB im. Stalina.

Wiele doświadczeń z zakresu

su prac przygotowawczych posiada również ZMP w Zakładzie „A” im. Stalina. Godnym podkreślenia jest fakt, że przygotowaniemi zajęć są tutaj prawie cały aktyw, a nie jak w niektórych zakładach — specjalnie wyznaczone jednostki.

Przykłady jednak mówią, że nie wszystkie instancje organizacyjne ZMP w pełni przygotowały się do rozpoczęcia roku szkoleniowego.

Siatka szkoleniowa Dzielnic Śródmiejskiej i Wschodniej ZMP musi pamiętać, że od dobrego przygotowania nowego roku szkoleniowego zależy treść przeprowadzanych zajęć, co w rezultacie zapewni pomyślną frekwencję na szkoleniu i zapobiegnie odświeżeniu, jaki miał miejsce w roku ubiegłym. Dlatego też wszystkie Zarządy Dzielnicowe powinny zorganizować narady powołane z zagadnieniem związanym z nowym rokiem szkolenia ideologicznego. Na naradach tych należy uzupełnić plany szkoleniowe, obejmujące większy procent młodzieży zorganizowanej i niezorganizowanej oraz dowiedzieć się kadrowo propagandystów.

Pełna realizacja tych zadań będzie możliwa, jeżeli aktyw ZMP-owski w pracach związanych z przygotowaniem do nowego roku szkolenia ideologicznego uzyska pełne poparcie, pomoc i opiekę ze strony instancji partyjnych, do których winien się zwracać z każdą napotykaną trudnością.

HENRYK PIASKOWSKI
Instruktor Wydziału Propagandy
Zarządu Łódzkiego ZMP

Dymna zasłona

„Niemcom przeznaczono rolę elementu wojskowo-czynnego w stosunku do Związku Radzieckiego i w stosunku do państw demokracji ludowej” — sprzecywał na procesie biskup Kaczmarek nie od dziś już powszechnie znaną prawdę. I dalej wyjaśnia: „Stwierdzono z całą pewnością, że granice Polski na zachodzie będą musiały być uszczuplone na rzecz Niemiec za ich udział w tym konflikcie”.

Nie raz i nie dwa bynajmniej nie kryjąc swej specjalnej życzliwości dla niemieckiego rewizjonizmu, Watykan dał sprzecznego z interesami polskimi stosunku do naszych ziem zachodnich. Już w styczniu 1946 r. Pius XII pisał w liście do biskupów niemieckich: „Dla was wszystkich, którzy zostaliście wypędzeni ze swych siedzib i gospodarstw wiejskich i teraz musicie się tułać, błagamy Boga o zmilowanie w waszych modłach”.

„Na specjalne uwzględnienie będą zawsze zasługiwali uchodźcy ze wschodu, którzy przymusowo i bez odszkodowań wysiedleni zostali ze swego ojczyzny na wschodzie”.

Wolał w innym liście do biskupów niemieckich z marca 1948 r. i dalej życzliwie wyrażać formułował swe rewizjonistyczne postulaty: „My wyrażamy nadzieję i życzymy sobie, aby wszyscy zainteresowani mogli spokojnie rozpatrzeć i cofnąć to, co zostało dokonane”. Tej rewizjonistycznej, wymierzonej przeciwko naszym granicom polityce Watykanu służył biskup Kaczmarek.

Nie darmo odpowiedź z adnaurowskiej CDU nazywają Piusa XII „niemieckim papieżem”. Oceniają oni i dobiegają pomocy, jakiej udzielił im Watykan w rozwijaniu rewizjonistycznej, antypolskiej kampanii. Dla nich słowa papieża brzmią jak miłą dla nich prawdą, którą można opierać na podstawie dokładnych informacji, uzyskanych od kompetentnych czynników. Iż papież Pius XII nigdy ani jednym słowem nie wyraził aprobaty granicy na Odrze i Nysie... Szczerze i jasne słowa, którym Ojciec św. w liście swoim do biskupów niemieckich z dnia 1 marca 1948 r. potępiał przynajmniej wyśledzenie Niemców wschodnich, już samo przez się nie daje się pogodzić z aprobowaniem spornych granic”.

Na to, by biskup Kaczmarek zdobył się na słowa prawdy o swym watykańskim rozkazodawcy i jego stosunku do polskiego Ziem Zachodnich, potrzebował aż takiej okazji, jak znalezienie się na ławie oskarżonych, oko w oko z ujawnionymi na procesie niezbitymi dowodami i znaniami współoskarżonych i świadków.

B. DR.

O lepsze zaopatrzenie załogi rurociągu

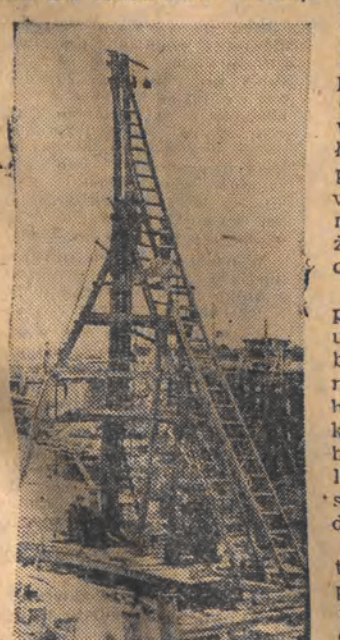
Przed wyjeżdżając na trasę budowy rurociągu Łódź — Pilica robotnicy w hotelu spożywają śniadanie. Drugie śniadanie biorą ze sobą, aby posilić się w czasie przerwy w pracy. Gorącą kawę do śniadania otrzymać można w kuchni, która otwarta jest od 8 rano. Chleb, bułki, masło czy wędlinę nabyć można w miejscowym bufecie, podległym Oddziałowi Zaopatrzenia Robotniczego. Bufet otwiera się dopiero od godziny 7 rano. Czynny on jest do godziny 20, a czasem do 21 wieczorem.

Mikołaj Rudzki, starszy majster z osadnika nie zjadł dziś śniadania. Wzorzal bowiem pracował dłużej i kiedy wybrakło masła i wędliny. Nie było również cukru.

Oprócz Mikołaja Rudzkiego nie zapatrzyło się wczoraj na potrzebne artykuły żywnościowe również wielu innych robotników, a m. in. cieśla, Stanisław Chudkiewicz. Wszyscy oni pracowali dłużej, a kiedy wrócili do hotelu, bufet był już nieczynny. Na skutek tego dziś do pracy poszli głodni. Odrzucił jedzenie dopiero po zakończeniu zajęć, po godz. 15.

Nie tylko w Łodzi, ale również w hotelu robotniczym w Rokietnicy codziennie wielu robotników pozbawionych jest możliwości spożywania śniadania. I to nie zawsze dlatego, iż po przedniego dnia nie mieli oni czasu na pożywienie zakupów. Często zdarza się i tak, że w miejscowym bufecie OZR za wyjątkiem chleba, papierosów i soku owocowego nie więcej zakupić nie można.

Zaopatrzenie załogi rurociągu w żywność musi ulec poprawie. Ludzkiem pracującym na trasie, należy ułatwić sporządzenie śniadania i kolacji. Trzeba także umożliwić jadościami obiadów w stołówkach dla robotników rurociągu.

Na trasie budowy rurociągu.
Fot. — M. Sz.

gu. Dotyczy to szczególnie stołówek w Rokietnicy, gdzie już od dłuższego czasu na obiad podawana jest jedynie zupa.

Abym poprawić zaopatrzenie załogi, należy przede wszystkim zwiększyć asortyment artykułów żywnościowych, sprzedawanych w bufecie. W sprzedaży winna być zawsze dostarczana ilość wędlin, cukru, smalcu, masła i nabiału. W Józefowie robotnicy chodzą często po cukier do oddlego o 2 km Tomaszowa.

Powinno niedomaganie spowodowane są brakiem operatywności wykazywanym przez kierownictwo miejscowej placówki Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego. Kierownictwo miejscowego OZR nie dość skutecznie interweniuje w Wydziale Handlu Przemysłu Wojewódzkiej Rady Narodowej o większe przydziały artykułów żywnościowych. Należy przedstawić Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej istotne potrzeby ludzi na trasie.

Zaopatrzenie załogi rurociągu, uległoby poprawie, gdyby m. in. więcej troski pod tym względem wykaźła istniejąca przy miejscowej radzie załogi komisja socjalno — ubezpieczeniowa. Przewodniczący tej komisji, ob. Wiesław Przybylski, jak również 12 innych członków, niewiele zainteresowania wyrażają warunkami istniejącymi w stołówkach i bufetach.

Zgodnie z życzeniem załogi bufetu OZR na trasie rurociągu winny być czynne przynajmniej do godz. 23. W wielu robotników z popołudniowych zjazdów kończy bowiem pracę o godz. 22.

Oddział Zaopatrzenia Robotniczego, jak również rada zakładowa winny pamiętać nie tylko o potrzebach robotników w zakresie artykułów żywnościowych. Należy wziąć pod uwagę, że przeszło 70 proc. ogółu załogi — to ludzie oderwani od ognisk domowych. W związku z tym wyłaniają się u nich nowe kłopoty. Nie ma ich kto naprawić, wyprać, wyprać bielizny, mają trudności z nabyciem żywności, nici, igły, i innych codziennych drobiazgów.

Kierownictwo OZR winno pomyśleć o ist. naszym uruczeniu w hotelach robotniczych pralni, punktów większego utworu orkiestrowego, stanowi dość samodzielny fragment muzyczny. W ogromnej spuściźnie twórczej Bacha Aria ze suity D-dur zajmuje specjalne miejsce, jako rzeźba przepięknej, natchnionej melodii, wyróżniając się szczególnie głęboką, a zarazem pełną prostotą śpiewnością i nastrojowością.

Następnie zespół krakowski odgrywa Kwartet smyczkowy B-dur op. 27 Ludwika van Beethovena. Muzyka kame-

również dyrekcja budowy winna się zastanowić nad tą problematyką, często wysuwana przez robotników.

Obowiązkiem miejscowej placówki OZR, rady zakładowej jak i dyrekcji budowy jest jak najszybciej usunąć dotychczasowe błędy załogi w zakresie spraw bytowych. Również organizacja partyjna winna wykazać więcej zainteresowania tą sprawą.

W. PŁOSZYŃSKI

Co usłyszymy w Filharmonii

Dużą atrakcją III koncertu symfonicznego będzie udział najwybitniejszego obecnie zespołu kameralnego w Polsce — Kwartetu Krakowskiego w składzie: Stanisław Tauron — I skrzypce, Zbigniew Szelezer — II skrzypce, Tadeusz Gonet — altówka i Zofia Adamska — wiolonczela. Trudno stwierdzić, czy muzyka kameralna cieszy się dostatecznie dużym uznaniem i do dziś, chociażby dlatego, że zbyt rzadko mieliśmy do czynu z takimi utworami.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

Wspominam o tym fakcie, ponieważ, że zrozumienie jego znaczenia przez naszą organizację partyjną pomogło nam, członkom partii, a wraz z nami całej załodze przełamać istniejące trudności produkcyjne. Na początku bieżącego roku postawiliśmy przed sobą zadanie nie tylko systematycznego wykonywania planów miesięcznych, ale i odrobienia zaległości z poprzedniego roku.

ralna była dla Beethovena dziedziną najbardziej osobistych i nowatorskich koncepcji twórczych i zajmuje miejsce w całym doboru kompozytorskim wielkiego klasycy. Utwory kameralne Beethovena stały się szczytem osiągnięć epoki klasycyzmu w tej dziedzinie i wywarły kolosalny wpływ na późniejsze okresy romantyzmu i neoromantyzmu muzycznego, za równi z najwybitniejszymi symfonicznymi dziełami Beethovena. Ostatnie kwartety Beethovena, powstałe u schyłku tragicznego życia ich twórcy, uważano za najwyszczelony szczyt geniuszu i kunsztu kompozytorskiego.

Druga część koncertu zawierają utwory późniejsze, należące do zamianowego okresu powstawania narodowych szkół kompozytorskich w różnych krajach Europy. Wielkim bodźcem do powstania narodowych kierunków muzycznych była, jak wiadomo, przepojona na wskroś polską muzyką Chopina. Jedną z najwybitniejszych odpowiedzi na muzykę Chopina była twórczość polskiej ludowej muzyki skandynawskiej, Norwega Edwarta Griega, bardzo do dziś popularnego kompozytora romantycznego. Kwartet Krakowski wykona na koncercie Kwartet smyczkowy G-moll tego kompozytora.

Na zakończenie programu orkiestra pod dyrykcją Witolda Krzemienieckiego odgrywa Poemat symfoniczny „Fihlandia” Jana Sibeliusa. Żyjący do dziś, obecnie już sędziwy starzec, Jan Sibelius, uznany jest za twórcę narodowej muzyki fińskiej. Dzieła Sibeliusa zyskały sobie dzięki oryginalności i świeżości zawartego w nich folkloru ludowego Finlandii szeroką popularność i uznanie w wielu odległych krajach. Niestety, w Polsce twórczość Sibeliusa jest obecnie zbyt mało znana, chociaż zasługuje na jak najszerze rozpowszechnienie.

KAM.

Rozmawiamy z korespondentami BHP - to zagadnienie pierwszoplanowe

Głęboka troska o człowieka pracy, troska o jego warunki socjalno — bytowe, o jego rozwój kulturalny, o warunki, w jakich pracuje — to sprawy, którym szczególną uwagę poświęca nasza partia i rząd. Z każdym rokiem ulega poprawie warunki pracy w zakładach przemysłowych, warunki, na których, mimo olbrzymich wysiłków i nakładów pieniężnych, ciężko piętno kapitalistycznej gospodarki.

Nie daleko do bezpieczeństwa i higieny pracy fabrykant. Obecnie ma być troska o zdrowie, o życie robotnika. Pamiętając o tym, dobrze jest pamiętać, że tak samo jak dobrze widać zmiany na lepsze, jakie w socjalistycznych zakładach, dzięki milionowym nakładom, zostały już przeprowadzone.

Nie znaczy to wcale, że udało nam się zlikwidować do końca kapitalistyczny bóg, tak samo jak nie znaczy — że sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy w dostateczny sposób doceniane są we wszystkich zakładach.

Wielokrotnie sygnalizowaliśmy nam o różnorodnych zaniedbaniach w poszczególnych zakładach, zaniedbaniach dotyczących własnych spraw BHP. Wielokrotnie właśnie wazne sygnały, korespondentów robotniczych, likwidowały te zaniedbania, zastrzały uwagę kierownictwa zakładów, którym sprawy BHP wypadły z dziedziny zainteresowań. W wielu jeszcze zakładach, dzięki milionowym nakładom, zostały już przeprowadzone zmiany, które byłyby nie do zaakceptowania, gdyby nie było ich w rzeczywistości. W wielu jeszcze zakładach sprawa ubrań i obuwia ochronnego jest traktowana po macoszemu, w wielu — sprawa mleka, należącego robotnikom pracującym w warunkach szczególnie uciążliwych — również pozostawia wiele do życzenia. W ciągu doświadczeń trzech dni otrzymaliśmy listy omawiające te sprawy z czterech różnych branżowo zakładów.

W ZPJ im. Wróblewskiego nie dostarcza się w odpowiednim czasie ubrań ochronnych i mleka. W Łódzkich Zakładach Obuwia Gurowo nie wydaje się w dostatecznej ilości mydła i ręczników. W innych grzechach BHP pisaliśmy niedawno w rubryce „Typy i typki”. W ZPW im. Struga kierownictwo nie potrafi doprowadzić do właściwego stanu ubrań, w ZPD, im. Duracza ubikacje urągają wszelkim zasadom higieniczno-sanitarnym.

Świadczy to z jednej strony o poważnych zaniedbaniach odnośnie zagadnień BHP, z drugiej — o poważnym wyczuceniu, jakie nasi korespondenci w tych sprawach wykazują. Ale czy dość liczne sygnały w tych sprawach są dowodem, że korespondenci naszej gazety sprawom BHP poświęcają dostateczną uwagę? Trzeba stwierdzić, że nie.

Po pierwsze — nie wszyscy jeszcze nasi najbliżsi współpracownicy dostatecznie są bliscy sprawom BHP. Zagadnienie bezpieczeństwa i higieny pracy nie jest jeszcze stałym punktem zainteresowań korespondentów.

Po drugie — zainteresowanie to jest wycofane, ogranicza się do drobnych często spraw, nie skupia się na całości zagadnienia. A sprawa jest nader ważna, pierwszopla-

nowa, co znalazło wyraz w podjętej w tych dniach specjalnej uchwale Prezydium Rządu, w której określone zostały obowiązki i odpowiedzialność różnych ogniw administracyjnych za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach.

Zdarza się, że w zakładach pracy sumy przeznaczone na BHP nie są w pełni wykorzystywane lub wykorzystywane są dopiero w końcu roku, gdy widoczne jest stałe niebezpieczeństwo utraty tego funduszu, co pociąga za sobą wydatkowanie go w sposób często, bezzasadny i niegodny, z najistotniejszymi potrzebami zakładu.

Zdarza się, że sumy prelimitowane na BHP wydawane są w zasadzie na ten cel, lecz równocześnie inwestycje przeprowadzane z tych funduszy można przeprowadzić taniej, systemem gospodarczym.

Zdarza się, że drobne trudności zaopatrzeniowe doprowadzają do długookresowego łamania umowy zbiorowej, jeśli mowa o sprawie odzieży ochronnej, środków do mycia, mleka itp.

We wszystkich sprawach i inne związane z nimi muszą być stale w orbicie zainteresowań naszych korespondentów, muszą stać się poruszone w listach do redakcji.

Nagminnym grzechem w sprawach BHP jest istnienie w wielu zakładach fakt, że sprawami BHP w zasadzie interesuje się tylko odpowiedni referent.

Podjęta uchwała zmierza do zlikwidowania tego niedrobnego stanu. Uchwała stwierdza, że za stan BHP są bezpośrednio odpowiedzialni każdy na swoim odcinku: dyrektor, kierownik, majster, brigadier. Tylko tak pojęta i tak ustawiona odpowiedzialność może być gwarancją właściwego zainteresowania się sprawami BHP.

Sprawy BHP obok zakładowych komisji ochrony pracy i społecznych inspektorów pracy muszą szerzej, lepiej i pełniej żyć organizacje związkowe, od rady zakładowej począwszy, na grupie związkowej skończywszy.

Sprawy BHP w daleko wyższym niż dotychczas stopniu muszą stać się sprawą zainteresowania naszych organizacji partyjnych, które winny pełniej kontrolować dyrekcję i rady zakładowe odnośnie realizowania zadań w dziedzinie BHP.

Nierozważnie ze sprawami bezpieczeństwa i higieny pracy łączy się zagadnienie postępu w produkcji. Trzeba, aby wraz z postępowaniem w produkcji szła w parze sprawa podnoszenia na wyższy poziom warunków BHP. Podobnie — nasze kluby racjonalizatorów winny w większym niż dotychczas stopniu interesować się zagadnieniami BHP.

Wachlarz zagadnień związanych ze sprawami bezpieczeństwa i higieny pracy jest szeroki. Tak samo szeroka winna być tematyka naszych korespondencji. A pisać o tym, w jakich warunkach pracują, co zmienia się na lepsze, a co jest jeszcze w zaniedbaniu — to wazne obowiązek. Pomoczenie w ten sposób lepiej i pełniej realizować podjętą uchwałę Prezydium Rządu oraz zarządzenie przewodniczącego PKPG, pomożcie człowiekowi pracy.

